

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Nicolae Gordilă,

judcători – Ion Guzun și Liliana Catan,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul din Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Oleg Popov, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2015, în cauza penală în privința lui

Grossu Valeriu Vladimir, născut la 31 octombrie 1982, originar și locuitor al s. Mășcăuți, r-nul Criuleni.

Termenul examinării cauzei:

1. *Instanța de fond de la 15.01.2014 pînă la 29.04.2014;*
2. *Instanța de apel de la 02.12.2014 pînă la 09.02.2015;*
3. *Instanța de recurs de la 23.04.2015 pînă la 27.05.2015.*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 29 aprilie 2014, inculpatul Grossu Valeriu a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal la 2 (doi) închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond, a reținut că Grossu Valeriu în perioada zilelor de la 04 iulie 2013 și pînă pe data de 19 iulie 2013, data precisă nu a fost stabilită de către organul de urmărire penală, împreună și după o înțelegere prealabilă cu Hasan Ana, cu scopul de a sustrage bunurile altei persoane, au spart geamul de la casa pătimitei Orza Evdochia, locuitoare a s. Mașcăuți, r-nul Criuleni, prin geam au pătruns în această casă, de unde de la sobă au demontat și în mod tainic au sustras două ușițe din fontă cu prețul uneia de 200 lei în sumă de 400 lei, un reșou din fontă cu prețul de 500 lei și o plită din fontă cu prețul de 1 000 lei, cauzându-i în acest mod pătimitei Orza Evdochia un prejudiciu material considerabil în sumă de 1900 lei

Prin ordonanța procurorului în procuratura Criuleni din 12 decembrie 2013 cauza penală în privința inculpatei Hasan Ana Piotr au fost disjunsă într-o procedură separată (f.d. 78).

Acțiunile inculpatului Grossu Valeriu au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) d) Cod penal — ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, prin pătrundere în locuință și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Nefiind de acord cu sentința inculpatul Grossu Valeriu a declarat apel, prin care a invocat dezacordul în partea stabilirii pedepsei, considerând-o prea aspră.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2015, a fost admis apelul inculpatului Grossu Valeriu, casată sentința, în latura penală, în partea numirii pedepsei și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care Grossu Valeriu, a fost recunoscut vinovat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 1 an închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a menționat că, de către instanța de fond corect a fost reținută starea de fapt și de drept, ea nefiind obiect de studiu prin apelul declarat.

Referindu-se la pedeapsa aplicată inculpatului Grossu Valeriu, instanța de apel a menționat că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei de către instanța de fond nu a fost acordată deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 75, Cod penal, în accesată parte sentința urmând a fi casată cu pronunțarea unei noi hotărâri.

Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

În cazul supus judecării, prima instanță nu a ținut cont în deplină măsură de gravitatea infracțiunii săvârșite, fiind o infracțiune mai puțin gravă comisă cu intenție, de personalitatea celui vinovat, care a recunoscut vina în cele comise, de comportamentul inculpatului la examinarea cauzei, dar și de faptul că prejudiciul material a fost restituit părții vătămate.

Din aceasta perspectivă, în opinia instanței de apel, corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă doar cu izolarea acestuia de societate, după cum a și stabilit instanța de fond, dar cu reconsiderarea cuantumului acesteia, sub aspectul micșorării la un 1 an privațiune de libertate, avînd în vedere faptul recunoașterii vinovăției și restituirea prejudiciului material părții vătămate.

Colegiul remarcă, că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

5. Procurorul a atacat cu recurs ordinar hotărîrea instanței de apel, în care solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe. Recurentul nu este de acord cu individualizarea pedepsei în sensul micșorării termenului pedepsei și invocă că inculpatul anterior a fost judecat de două ori pentru furt, astfel nu s-a corectat. La fel nu este de acord cu categoria penitenciarului stabilit pentru executarea pedepsei, considerînd că a fost schimbat din închis în semiînchis.

În drept, au fost invocate temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție constată inadmisibilitatea acestuia, ca vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Recurentul a invocat temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, în sensul, că hotărîrea pronunțată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Aceste erori de drept invocate de recurent nu rezultă din actele cauzei, or, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, judecînd apelul declarat de inculpat, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate în prima instanță, conform materialelor din dosar, a cercetat suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind audiate suplimentar părțile, s-a dat citire probelor examinate în prima instanță, astfel, s-a pronunțat argumentat și întemeiat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat asupra căror motive concrete nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, omițîndu-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori în aspectul vizat.

Colegiul reține, că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel și critică această hotărîre numai referitor la stabilirea pedepsei pe care o consideră că nu a fost individualizată corect.

Motivul invocat de recurent, precum că instanțele de judecată incorect au individualizat pedeapsa și greșit au aplicat prevederile art. 61, 75 Cod penal, Colegiul îl consideră neîntemeiat.

Conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

În acest context, Colegiul penal consideră, că la aplicarea pedepsei inculpatului Grossu Valeriu pentru infracțiunea comisă, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținînd cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, drept circumstanțe atenuante fiind căința sinceră, a recunoscut pe deplin vina.

Reieșind din aceste circumstanțe, instanța de apel a conchis că corectarea și reeducarea inculpatului poate fi obținută doar cu aplicarea unei pedepse cu închisoare, după cum a stabilit și instanța de fond, însă a micșorat cuantumul pedepsei concluziționînd că instanța de fond nu a luat în vedere în deplină măsură circumstanțele atenuante și anume recunoașterea vinovăției și recuperarea daunei părții vătămate.

Prin urmare, Colegiul remarcă, că instanța de apel, numindu-i o pedeapsă mai blîndă cu închisoare pe un termen de 1 an, corect a aplicat prevederile art, 7, 61, 75

Cod penal și a respectat limita pedepsei prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b) c), d) Cod penal.

Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului Grossu Valeriu este echitabilă și în limitele prevăzute de lege.

Cît privește invocările recurentului referitor la categoria penitenciarului, precum că a fost schimbat categoria penitenciarului din cel închis în semiînchis, Colegiul penal menționează, că atît în prima instanță cît și în instanța de apel executarea pedepsei a fost dispusă, în conformitate cu prevederile art. 72 alin. (3) Cod penal, în penitenciarul de tip semiînchis.

Prin urmare, Colegiul apreciază că temeiul invocat de recurent în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală nu s-a confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată.

În consecință, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-417 Cod de procedură penală, iar recursul declarat, este vădit neîntemeiat și se apreciază ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul din Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Oleg Popov, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2015, în cauza penală în privința lui *Grossu Valeriu Vladimir*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **10 iunie 2015**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan